

[Ulrich.]

ikke dele. Vel ved jeg, at Mejeriernes Fællesorganisation gerne vil have Lov til at blande sig i saa meget, som det overhovedet er muligt at faa Lov til at blande sig i, men at de skulde være dem, der har den nærmeste Føling med Besætningsejerne, maa jeg absolut bestride. Naar der er Spørgsmaal om, hvem der har den nærmeste Føling med disse, Mejeribrugene eller Dyrslægen, maa jeg mene, at Dyrslægen absolut er den, der har mest Føling med Besætningsejerne og den bedste Indsigt i, om Besætningerne er sunde eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen udtaler, at han maa mene, at mange af de smaa Besætninger vil vise sig at være fri for Tuberkulose. Jeg deler ikke denne hans Betragtning, men hvis dette virkelig er Tilfældet, kan jeg ikke indse andet, end at de smaa Besætningsejere ganske roligt kan benytte Loven, saaledes som Flertallet foreslaar den affattet. Naar vi fra vor Side er gaaet med til at baandlægge en Del af det Beløb, der er stillet til Raadighed, til en Prøve en Gang for alle, hvorved man stiller Besætningsejerne frit overfor, om han vil foretage Afspærring mellem de sunde og de syge Kreaturer, og kun kræver, at han eventuelt skal betale Halvdelen, saa er dette en udstrakt Haand, og hvis der virkelig hos Besætningsejeren er Interesse for at faa Besætningen prøvet, maa man sige, at der her er givet ham et overordentlig favorabelt Tilbud.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre kom ikke nærmere ind paa de forskellige Ændringsforslag, der er stillet af Venstre. Det ærede Medlem kredsede maaske lige som Katten om den varme Grød om det, som i og for sig er det afgørende i denne Forbindelse, nemlig at Partiet Venstre paa dette Omraade foreslaar en Masse forøgede Udgifter, samtidig med at Partiet tillader sig i sin Betænkning at kritisere, at Flertalspartierne foreslaar ansat en Veterinærinspektør. Vi er gaaet med til denne Veterinærinspektør, fordi man maa mene, at det har en meget stor Betydning, at der bliver en ensartet Afgørelse af de forskellige Tuberkulinprøver, en ensartet Afgørelse af, om en Ko har reageret eller ikke. Det er netop dette, Veterinærinspektøren skal være medvirkende til. Og yderligere har man sikret, at denne Veterinærinspektør overhovedet ikke bliver ansat, medmindre Landbrugsministeren anser det for paakrævet, altsaa, med andre Ord, naar Landbrugsministeren mener, at de veterinære Myndigheder ikke vil kunne

overkomme dette Arbejde, medmindre de har en særlig dertil delegeret Mand til Raadighed. Kun da vil man ansætte denne Veterinærinspektør, og Partiet Venstre kan altsaa aldeles ikke sige, at her belemrer man Samfundet med en ny, højt lønnet Embedsmand. Dette med den højt lønne Embedsmand afhænger jo ogsaa af Øjnene, hvormed der ses paa den høje Løn; af den højtærede Landbrugsminister har vi faaet Meddelelse om, at en saadan Veterinærinspektørs Løn vil komme til at ligge omkring 5 000 Kr. Naar man ser dette lille Beløb i Forhold til det, Partiet Venstre kræver, nemlig at der skal stilles ganske ubegrænsede Midler til Raadighed til Foretagelse af Tuberkulinprøver, og at det ikke skal begrænses til de 100 000 Kr., som det foreliggende Lovforslag begrænser det til, at man samtidig skulde gaa til at ansætte Hygiejnekonsulenter efter Mejeriorganisationernes Behag, og at Staten skulde være med til at lønne disse paa samme Maade, som andre Konsulenter her i Landet lønnes, saaledes at Staten altsaa skulde betale Halvdelen af disse Konsulenters Løn — ja, saa forfærdes man ligefrem over, at man fra dette Partis Side tør vove at staa frem og paastaa, at de andre Partier har villet forøge Udgifterne, hvorimod de Herrer har villet varetage Statens økonomiske Interesser; det stik modsatte er i Virkeligheden Tilfældet. I en Tid, hvor man i Partiet Venstre gerne vil drage Landet rundt og gøre dette Parti til det eneste, der varetager Landets økonomiske Interesser, kommer Venstre med et Forslag, som vil betyde mange, mange Penges Udgift paa dette Omraade, hvor det efter min Mening i Øjeblikket aldeles ikke er paakrævet.

Jeg føler mig overordentlig vel tilfreds med at have faaet begrænset de i Ministerens oprindelige Forslag foreslaaede Udgifter med et Beløb af 30 000 Kr. Af disse 30 000 Kr. vil der altsaa eventuelt kunne blive Anvendelse for 5 000 Kr. til en Veterinærinspektør; men dette er jo ikke en Gang givet, hvorimod man fra Venstres Side foreslaar meget betydeligt forøgede Udgifter paa dette Omraade, og det mener jeg aldeles ikke, der er Brug for i Øjeblikket, thi Interessen for selve Tuberkulinprøven ude i Landbrugerkredse har været ganske overordentlig ringe, efter min Mening alt for ringe. Men Loven, saaledes som den her foreslaas affattet, vil absolut ikke paa noget som helst Punkt kunne hindre, at Ønsket om at gaa den Vej fremmes, tværtimod. Derfor synes jeg, man skal fare med Lempe i en Tid som den, vi